

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ตระหนักและยอมรับกันมานานแล้วว่า การศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ต่อมนุษย์มากในฐานะที่เป็นพื้นฐานอันสำคัญยิ่งสำหรับการสร้างความเจริญของบุคคลใน ทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ หรือสังคม ดังที่ ฌอนม มากะจันท์ กล่าวเน้นไว้ว่า " ชีวิตย่อมขาดคุณค่าสำคัญที่เรียกว่า อารยธรรม ถ้าคนเราเกิดมา โดยมิได้รับการศึกษาอย่างเพียงพอ " ¹ นอกจากนี้การศึกษายังมีความสำคัญต่อสังคมและ ประเทศชาติในฐานะที่เป็นเครื่องมือพัฒนากำลังคนซึ่งจะช่วยสร้างความเจริญต่อไป ซึ่ง สิบปพนท์ เลตุทัต ได้กล่าวว่า " การพัฒนาประเทศไม่ว่าทางด้านเศรษฐกิจหรือสังคมจะ บรรลุความสำเร็จได้ย่อมอาศัยพื้นฐานทางการศึกษาของพลเมือง เป็นสำคัญ " ²

ในขณะที่การศึกษามีความสำคัญต่อมนุษย์ ภาษาก็มีความสำคัญในฐานะที่เป็น เครื่องมือของการศึกษาอย่างหนึ่ง รวมทั้งมีความสำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ เดโช สวานานนท์ ได้กล่าวสนับสนุนว่า " บรรดาสัตว์โลกทั้งหลายทั้งปวงนั้น สามารถ ที่จะบอกลือสัมพันธ์ บอกความหมายบางอย่างกันได้ไม่โดยทางใดก็ทางหนึ่ง แต่ไม่มีสัตว์โลก ประเภทใดเลยเว้นแต่มนุษย์ ที่สามารถลือสัมพันธ์ทำความเข้าใจต่อกันได้โดยภาษา " ³

¹ ฌอนม มากะจันท์, ทฤษฎีการศึกษาและพัฒนาลัทธิสุคร (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช , 2514) , หน้า 1.

² สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี , 2520) , กำน่า.

³ เดโช สวานานนท์, จิตวิทยาสังคม (กรุงเทพฯ : โอเคียนส์โตร์ , 2510) , หน้า 18.

และ ตะออบ โปชะกะณะ ก็ได้ให้ความเห็นไว้เช่นเดียวกันว่า " ภาษามีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคมมนุษย์อย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกัน ทำให้เข้าใจความหมาย ความคิด ความรู้สึก และความเข้าใจซึ่งกันและกันของมนุษย์ และยังทำให้วัฒนธรรมอื่น ๆ เจริญขึ้นด้วย ภาษาจึงเป็นศูนย์กลางยึดคนทั้งชาติ " ¹

ในหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ได้ระบุความสำคัญของภาษาไว้ในจุดประสงค์วิชาภาษาไทย ข้อแรก ว่า " ให้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารของประชาชาติ และเป็นปัจจัยหนุนบำรุงความสามัคคีของประชาชาติ " ² ทั้งนี้ก็เพราะการสื่อสารเป็นแก่นของความเป็นชีวิตร่วมกันในสังคม ถ้าการสื่อสารเป็นไปโดยไม่มีประสิทธิภาพ กิจกรรมทุกอย่างย่อมราบรื่นไม่ได้ เพราะมนุษย์จะทำกิจการใดก็ด้วยความร่วมมือกัน ³ แม้ว่าหลักสูตรจะเล็งเห็นความสำคัญของการสื่อสาร แต่เท่าที่ผ่านมา ปรากฏว่าผู้ที่รับผิดชอบในการสอนยังไม่ค่อยได้คำนึงถึงเรื่องนี้เท่าใดนัก อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่ายินดีที่หนังสือเรียนเล่มใหม่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม. 4) ในปีการศึกษา 2524 คือ ทักษะพัฒนา ไค้บรรจุเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องการสื่อสารโดยตรง ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการสื่อสารในภาษาไทยมากขึ้น

การสื่อสารนั้นสามารถใช้สัญลักษณ์ใดหลายประการ แต่ที่สำคัญที่สุดคือการใช้ "ภาษา" ซึ่งปรากฏในคู่มือการสอนหลักภาษาไทย เล่ม 1 ว่า " การติดต่อสื่อสาร

¹ ตะออบ โปชะกะณะ , คำบรรยายวิชาภาษาไทยเรื่องหลักการเขียน (พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2511) , หน้า 1.

² กระทรวงศึกษาธิการ , หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (กรุงเทพมหานคร , 2520) , หน้า 9.

³ กรมวิชาการ , กระทรวงศึกษาธิการ . คู่มือการสอนหลักภาษาไทยเล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา , 2521) , หน้า 69.

ของมนุษย์ทำให้หลายทาง แต่ทางที่สำคัญที่สุดคือ การพูด และ การเขียน ¹ ภาษาที่สำคัญยิ่งในสมัยเริ่มแรกคือ ภาษาพูด ต่อมาเมื่อโลกเจริญขึ้น มนุษย์จึงได้คิดภาษาเขียนขึ้นใช้ ความสำคัญของภาษาเขียนนั้นไม่ได้ด้อยไปกว่าภาษาพูดเลย ดังที่ สุนันทา โสรรัจจ์ กล่าวไว้ว่า " ภาษาเขียนทำให้มนุษย์ติดต่อสื่อสารกันได้ แม้ในระยะทางไกล หรือแม้แต่ในชั่วอายุคนหนึ่งกับอีกชั่วคนหนึ่งซึ่งอยู่ห่างไกลกันหลายร้อยปี " ² ซึ่งสอดคล้องกับ จูไร วรศักดิ์โยธิน ที่กล่าวว่า

การเขียนเป็นทักษะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายใต้งท่นและปรากฏเป็นหลักฐานได้ดีกว่าทักษะอื่น เพราะจารึกไว้เป็นตัวอักษรไม่ลบเลือนไต่รวดเร็ว เหมือนคำพูด การเขียนจึงใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างอดีตและปัจจุบัน และปัจจุบันไปถึงอนาคตได้ดี ³

ทักษะการเขียนเป็นทักษะของการสื่อความหมายที่มีวิธีการสลับซับซ้อนมากกว่าการพูด ไม่ว่าจะเป็นการเขียนให้ถูกต้องตามไวยากรณ์ การเขียนให้ใ้ใจเพื่อความตามวัตถุประสงค์ การเขียนให้ใ้ใจเพื่อความสำนวนสละสลวย หรือ การสะกดคำ ฯลฯ โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำใ้ถูกต้องซึ่ง เป็นพื้นฐานของการเขียนที่มีประสิทธิภาพนั้น มีความยุ่งยากมาก เนื่องจากมีลักษณะบางประการของภาษาไทยที่ก่อให้เกิดปัญหา เช่น การใช้ตัวสะกดบางมาตราที่มีข้อยกเว้นสะกดใ้หลายตัว ประกอบกับสภาพแวดล้อมอื่น ๆ เราจึงพักพบว่าโอกาสที่คนจะเขียนสะกดคำผิดนั้นมีมากที่สุดใ้เดียว ดังที่ เลวิส (Lewis)

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น 2521 , หน้า 70.

² สุนันทา โสรรัจจ์ , " การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์และการศึกษาเหตุผลแห่งการเขียนสะกดการันต์ใ้คคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร, " (ปรัญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2511) หน้า 1.

³ จูไร วรศักดิ์โยธิน , " การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง, " (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2519) หน้า 52.

กล่าวว่า " เรามีโอกาสเขียนหนังสือสะกดตัวผิดได้มากกว่าหากไม่ระมัดระวัง การเขียนผิดจะทำให้ผู้อ่านมองความสามารถหรือคุณค่าของเราต่ำลงอย่างที่เขาไม่เคยรู้สึกมาก่อนเลย " ¹ และจากการวิจัยของสุนันทา โสรัจจ์ พบว่าเด็กเรียนเก่งหรืออ่อนก็มีโอกาสที่จะเขียนสะกดการันต์คำผิดได้เกือบเท่า ๆ กัน ²

การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องนั้นย่อมช่วยให้สื่อความหมายได้อย่างแจ่มชัดและช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่เขียนได้รวดเร็วถูกต้อง ไม่ต้องอาศัยข้อความจากบริบทซึ่งอาจผิดพลาดได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เขียนอธิบายความคิดเห็นของตนด้วยถ้อยคำที่ถูกต้อง สละสลวย ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้อ่านด้วย ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้เขียนสะกดคำผิด ก็จะทำให้เกิดผลเสียหลายประการ เช่น สื่อความหมายผิดพลาดคลาดเคลื่อน เสียคะแนนในการสอบ ผลงานที่เขียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ³ และที่สำคัญ ทำให้ผู้อ่านขาดความเชื่อถือในความสามารถได้ ดังที่ ฮอร์น (Horn) กล่าวว่า " การเขียนสะกดคำผิดนั้นทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกว่าคนเขียนไม่มีความสามารถ " ⁴ นอกจากนี้ สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ ก็ให้ความเห็นใกล้เคียงกันว่า " การเขียนหนังสือผิดนั้นว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่ควรสนใจเป็นพิเศษ เพราะการเขียนหนังสือผิดเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าผู้นั้นไม่สนใจภาษา " ⁵

¹ Norman Lewis , Correct Spelling Made Easy. (New York : Random House) , p. 7.

² สุนันทา โสรัจจ์ , การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์, หน้า 47.

³ สามารถ ตักดิ์เจริญ , " ปัญหาการเขียนตัวสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดภาคใต้ , " (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2514) หน้า 3.

⁴ Earnest Horn , Teaching Spelling. (Washington D.C. : American Educational Assoc., 1954) , p. 3.

⁵ สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ , หลักภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 6 (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2516) , หน้า 290.

ความสำคัญในเรื่องการสะกดคำให้ถูกต้องนี้ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตระหนักดี จึงจะเห็นได้จากข้อความในกระแสพระราชดำริจัดตั้งสมาคมภาษาไทยที่ทรงกล่าวถึงคุณสมบัติและกฎเกณฑ์ของผู้ที่จะเข้าเป็นสมาชิกข้อหนึ่งว่า " จะลงโทษแก่ผู้ที่อยู่ในอำนาจ เช่น เสมียน ทนาย เขียนหนังสือที่มีคำผิดมาต้องให้ไปเรียนเสียใหม่ อย่าให้ยอมรับคำที่ผิดนั้นว่าเป็นที่เข้าใจ " ¹ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบันก็ได้ทรงกล่าวถึงความสำคัญของการใช้ภาษาว่า "...ปัญหาเฉพาะในด้านรักษาภาษานี้มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธีใช้ หมายความว่าวิธีใช้คำมาประกอบเป็นประโยค..."² เมื่อการสะกดคำให้ถูกต้องมีความสำคัญเช่นนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้บรรจุเรื่องนี้ไว้ในหลักสูตรการเขียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นเมื่อ พ.ศ. 2521 นั้น เมื่อพิจารณาจะเห็นว่าวิชาภาษาไทยเป็นวิชากลุ่มภาษาวิชาเดียวที่บังคับโดยกำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปซึ่งเกี่ยวกับการเขียนในข้อที่ 2 ว่า " ให้เข้าใจว่าการใช้ภาษาได้ดีเป็นการช่วยให้เกิดความร่วมมือของคนในชาติ นำมาซึ่งความสมัครสมานกัน และทำให้สามารถประกอบกิจการต่าง ๆ ได้โดยมีประสิทธิภาพ " ³

¹ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ , เอกสารประกอบการศึกษาวิชาภาษาไทยประจำภาคแรก (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2508) หน้า 5.

² ชุมนุมภาษาไทย , คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บันทึกการเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานกระแสพระราชดำริ เรื่อง บัญญัติการใช้คำไทยเมื่อ 29 กรกฎาคม 2504 , หน้า 5.

³ กระทรวงศึกษาธิการ , หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 , หน้า 9.

และกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ข้อหนึ่งว่า " ให้พัฒนาทักษะภาษาทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน..."¹ ทั้งนี้ได้กำหนดการเขียนตัวสะกดการันต์และเขียนตามคำบอกไว้ใน เรื่องการเขียนด้วย แสดงให้เห็นว่าวงการศึกษได้ตระหนักถึงความสำคัญในการสะกด คำให้ถูกต้อง และเล็งเห็นว่านักเรียนยังบกพร่องในเรื่องการสะกดคำ เพราะจาก ผลการวิจัยต่าง ๆ พบว่าการเขียนสะกดคำของนักเรียนยังคงอยู่มาก

ทักษะการใช้ภาษาให้ทั้งคุณค่าทางสาระและคุณค่าของภาษา ศิลปะการใช้ ภาษาจะพัฒนาบุคลิกภาพทุกคน ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และรู้จักนำมาประกอบ ความคิดความเห็น ก่อให้เกิดสติปัญญา ความสามารถและความกระตือรือร้นในการ วิชาการวิจารณ์ การฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ทำให้การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น² การสะกดคำให้ถูกต้องเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาอย่างมี ประสิทธิภาพ เพื่อปรากฏว่ามีผู้เขียนคำผิดกันมาก จึงควรที่จะได้ตระหนักถึงปัญหา นี้และแก้ไขข้อบกพร่อง วิธีการหนึ่งที่จะช่วยได้ก็คือ " การสอนซ่อมเสริม " เพราะ การสอนซ่อมเสริมหรือการสอน เพื่อบรรเทาการนั้นเป็นการสอนเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ของเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ด้วยเหตุที่ว่าครูไม่สามารถจะช่วยเหลือ เด็กที่มีปัญหาในเรื่องนี้ได้เท่าที่ควรในชั้นเรียนปกติ เพราะจะเสียเวลาในการเรียน เรื่องอื่น ๆ การสอนซ่อมเสริมนี้จะมีขั้นตอนและวิธีการที่สามารถพัฒนาข้อบกพร่อง ของเด็กได้ เพราะก่อนที่จะสอนซ่อมเสริมจะต้องมีการวินิจฉัยข้อบกพร่องของเด็ก ด้วยวิธีการสังเกต สอบถาม สักขาระเบียนสะสม และทดสอบ ฯลฯ แล้วจึงดำเนินการ

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521,
หน้า 9.

²

The Commission on the English Curriculum of the National
Council of Teachers of English, Language Arts for Today's
Children . p. 17.

สอน ซึ่ง ฐะปะนีย์ นาครทรรพ ได้กล่าวไว้ว่า "... การที่ครูจะทราบว่านักเรียนคนใด มีข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอย่างไร หรือขาดทักษะอะไรนั้นจำเป็นต้องมีการวัดผลด้วยวิธีการต่าง ๆ ... ครูผู้สอนจะนำผลนั้นมาพิจารณาว่านักเรียนคนใดมีจุดอ่อนในเรื่องใด จะได้วางแผนช่วยสอนซ่อมเสริมในสิ่งที่เป็นจุดอ่อนของนักเรียน..."¹

ปัจจุบันนี้การสอนซ่อมเสริมได้รับความสนใจในโรงเรียนต่าง ๆ มากขึ้น เพราะเล็งเห็นถึงความสำคัญและผลประโยชน์ที่เด็กนักเรียนจะได้รับ เช่น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดโครงการปรับปรุงและทดลองวิธีสอนภาษาไทย หลายโครงการ หนึ่งในโครงการเหล่านี้ก็คือโครงการ Remedial Program เป็นโครงการทดลองการใช้ของปฏิบัติการทางภาษา โดยตั้งเป็นศูนย์แก้ไขปรับปรุง การอ่านออกเสียงการฟังและการพูด² และโรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดตั้งโครงการสอนซ่อมเสริม มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขนักเรียนที่อ่อนทักษะทางการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มีทักษะดีขึ้น โดยครูในสายภาษาไทยจะนำนักเรียนที่เรียนอ่อน มาสอนเสริมให้ตอนปิดภาคการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ทันกับนักเรียนในรุ่นเดียวกัน กิจกรรมที่จัด เช่น ให้เขียนตัวสะกด 10 นาที ก่อนสอนในชั่วโมงการใช้ภาษา การตัดคำจากพจนานุกรมมาเขียนไว้ที่มุมกระดาน ฯลฯ³

¹ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ , " วิธีสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย," เอกสารประกอบการสอนวิชาการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา แผนกวิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , หน้า 1.

² จิตต์นิภา ภักดีชุมพล , " กิจกรรมการเรียนและการสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 51.

³ เรื่องเดียวกัน , หน้า 46.

การสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำนั้นมีหลายวิธีด้วยกัน เช่นให้
 นักเรียนวินิจฉัยข้อผิดพลาดและบอกหลักเกณฑ์ กฎ ในการเขียนให้จดจำเพื่อให้ฝึกเขียน
 ให้นักเรียนใช้พจนานุกรมช่วยเมื่อมีปัญหาตัวสะกด ให้นักเรียนใช้ประสาทสัมผัสมาช่วย
 โดยใช้นิ้วลากหรือสัมผัสไปตามตัวอักษรของคำที่ต้องการเขียนจนจำตัวสะกดได้ นอกจากนี้
 นี้ก็อาจสอนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ เช่น ฟัง พูด อ่านและเขียนได้ ดังที่ บุญนำ บุญเสรรฐ
 ได้ให้ความเห็นไว้ว่า " การสอนเขียนหรือฝึกทักษะการเขียนไม่ควรสอนให้สัมพันธ์กับทักษะ
 ในการฟัง พูดและอ่าน " ¹ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อินทร์ ศรีคุณ ที่ว่า
 " ความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำและการแต่งความมีความ
 สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ " ² และ ~~.....~~ เช่นเตอร์สัน
 (Henderson) ก็มีความเห็นว่า " การออกเสียงได้ถูกจะมีส่วนช่วยในการ
 เขียนสะกดคำถูกต้อง " ³ รวมทั้ง เกรย์ (Gray) ซึ่งพบว่า " ความสัมพันธ์
 ระหว่างการเขียนสะกดคำกับการอ่านแสดงให้เห็นชัดว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด
 คนที่มีความสามารถทางการอ่านสูงจะมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงด้วย " ⁴

¹ บุญนำ บุญเสรรฐ , " การสอนเขียนในชั้นมัธยมศึกษา , " คู่มือครูวิชา
 ภาษาไทย (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2512) หน้า 46.

² อินทร์ ศรีคุณ , " การศึกษาเกี่ยวกับ การฟัง อ่าน เขียนสะกดคำ
 และการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา
 6 แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา , " (ปริญญาพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต , วิทยาลัย
 วิชาการศึกษาระสาณมิตร , 2507) , หน้า 84.

³ Edmund H. Henderson , " Correct Spelling , an Inquiry , " Reading Teacher (November 1974) : 176.

⁴ William S. Gray , " Summary of Reading Investigation
 July 1 , 1947 to June 30 , 1948 , " Journal of Educational
 Research , 42 (February 1949) : 403 .

เนื่องจากการสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำมีหลายวิธี ดังนั้นการ
ศึกษาทางภาษาได้เสนอแนะไว้ ผู้วิจัยเห็นว่า แนวทางในการสอนสะกดคำที่น่าสนใจ
ก็คือ การฝึกสะกดคำโดยตรงและการใช้ทักษะอื่น ๆ เช่น ฟัง พูด อ่านและเขียนมา
ประกอบในการสอนสะกดคำ จึงได้คิดวางแผนที่จะสอนซ่อมเสริมนักเรียนซึ่งบกพร่องใน
ทักษะการเขียนสะกดคำ 2 กลุ่ม โดยจะสอนกลุ่มที่ 1 ด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ และ
สอนกลุ่มที่ 2 ด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ เพื่อที่จะเปรียบเทียบว่าวิธีใดจะได้ผลดีกว่ากันทั้งนี้
เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่า การสะกดคำเป็นเรื่องที่สำคัญซึ่งมักจะประสบปัญหากันมาก โดยเฉพาะ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ซึ่งมีพื้นฐานมาจากสถานศึกษาต่าง ๆ กัน ถ้า
ไม่แก้ไขข้อบกพร่องในระดับชั้นนี้ ก็จะมีปัญหาในระดับชั้นสูง ๆ ต่อไป และจะทำให้แก้ไข
ได้ยากหรืออาจไม่มีโอกาสแก้ไขได้เลย นอกจากนี้ผู้วิจัยได้มีประสบการณ์การสอน พบว่า
นักเรียนมักจะสะกดคำผิดกันมาก แม้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงทำให้ผู้วิจัย
สนใจที่จะศึกษาเรื่องการสอนซ่อมเสริมการสะกดคำ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการช่วย
ให้นักเรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องของตนให้ดีขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางให้ผู้รับผิดชอบในการ
สอนที่สนใจให้นำแบบอย่างไปช่วยเหลือนักเรียนของตนให้มีประสิทธิภาพในการเขียนสะกด
คำสูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ระหว่างวิธีฝึกการสะกดคำและวิธีสัมพันธ์ทักษะ
2. เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ในเรื่อง
การเขียนสะกดคำด้วยวิธีสอนซ่อมเสริม

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่า " การสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำระหว่างวิธีฝึกการสะกดคำและวิธีสัมพันธ์ทักษะมีผลแตกต่างกัน "

ขอบเขตของการวิจัย

1. การสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำในการวิจัยครั้งนี้สอนเฉพาะวิธีฝึกการสะกดคำและวิธีสัมพันธ์ทักษะ ซึ่งแบ่งเนื้อหาของการเขียนสะกดคำเป็น 9 เรื่องเท่านั้น
2. แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ใช้ในการสอบก่อน (Pre-Test) และสอบหลัง (Post-Test) การเรียนซ่อมเสริมการสะกดคำเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านภาษาไทยชนิดแบบทดสอบการสะกดคำระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน
3. แบบสอบถามที่ใช้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เกี่ยวกับการเรียนซ่อมเสริมการสะกดคำเป็นแบบปลายเปิด (Open-end Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
4. นักเรียนที่ใช้ในการทดลองสอน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ปีการศึกษา 2523 โรงเรียนสายน้ำผึ้ง ซึ่งมีความบกพร่องในเรื่องการเขียนสะกดคำจำนวน 40 คน มีทั้งหมด 2 กลุ่ม ๆ ละ 20 คน แต่ละกลุ่มมีความสามารถเท่า ๆ กัน
5. ผู้วิจัยมุ่งศึกษาพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยไม่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนองค์ประกอบอื่น ๆ ของนักเรียน แต่จะคำนึงเฉพาะระดับสติปัญญาจากผลการสอบด้านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. จำนวนตัวอย่างประชากรและลักษณะคุณภาพของตัวอย่างประชากรพอเชื่อถือได้
2. ตัวอย่างประชากรมีความบกพร่องในเรื่องการเขียนสะกดคำจริง และมีความเต็มใจที่จะเรียนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของตน
3. ผู้วิจัยถือว่าสัมฤทธิ์ผลของการเรียนซ่อมเสริมเป็นเครื่องวัดความก้าวหน้าทางการเรียนที่เชื่อถือได้ของตัวอย่างประชากร
4. ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำตอบที่จริงจัง เชื่อถือได้

ความจำกัดของการวิจัย

1. ผู้วิจัยทดลองสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำแต่ละกลุ่มจำนวน 9 ครั้งเท่านั้น เนื่องจากระยะเวลาจำกัด อาจจะทำให้ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนไม่สมบูรณ์
2. ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านภาษาไทยชนิดแบบทดสอบการสะกดคำ ระดับชั้นประถมปีที่ 6 เพราะไม่มีแบบทดสอบชนิดนี้สำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) อาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถสูงกว่าระดับความรู้ในแบบทดสอบ
3. ผู้วิจัยไม่ได้สอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำซ้ำให้แก่นักเรียนที่ยังไม่สามารถแก้ไขข้อบกพร่องในเรื่องการสะกดคำของตนให้ดีขึ้น เนื่องจากไม่มีเวลาพอ อาจทำให้การวิจัยครั้งนี้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควรตามหลักการสอนซ่อมเสริม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริมและการเขียนสะกดคำ

2. ขอยืมแบบทดสอบสะกดคำระดับชั้นประถมปีที่ 6 จากสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มาทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ปีการศึกษา 2523 โรงเรียนสายน้ำผึ้ง จำนวน 520 คน
3. เลือกตัวอย่างประชากรที่บกพร่องในการสะกดคำซึ่งได้คะแนนต่ำกว่าควอไทล์ที่ 1 จากการทดสอบ มาจำนวน 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 20 คน
4. ผู้วิจัยทดลองสอนกลุ่มที่ 1 ด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ และ กลุ่มที่ 2 ด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะตามบันทึกการสอนที่ได้สร้างขึ้นซึ่งผ่านการตรวจแก้ไขแล้ว จำนวน 9 เรื่อง ใช้เวลากลุ่มละ 1 คาบ ต่อ 1 สัปดาห์ รวม 18 คาบ ตลอด 9 สัปดาห์ต่อเนื่องกัน
5. นำแบบทดสอบสะกดคำชุดเดิมทดสอบนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มอีกครั้งหนึ่งเพื่อดูความก้าวหน้าและให้นักเรียนตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิดเกี่ยวกับการเรียนซ่อมเสริม
6. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนในการสอบก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม รวมทั้งความแตกต่างระหว่างคะแนนในการสอบครั้งหลังของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 โดยใช้การคำนวณค่าที (t -test)
7. สรุปผลการวิจัยและนำเสนอข้อมูลด้วยตารางและความเรียง

คำจำกัดความ

1. การสอนซ่อมเสริม (Remedial Teaching) หมายถึง การสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องหรือเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้แก่นักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือจากครูเป็นพิเศษเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อยซึ่งจัดแยกจากชั้นเรียนปกติ
2. ทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนสะกดการันต์ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางหลักภาษาไทยโดยยึดถือความถูกต้องจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493
3. การสอนซ่อมเสริมการสะกดคำ วิธีฝึกการสะกดคำ หมายถึง การสอนทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องด้วยการฝึกเขียนคำในลักษณะต่าง ๆ
4. การสอนซ่อมเสริมการสะกดคำ วิธีสัมพันธ์ทักษะ หมายถึง การสอนทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องโดยการฝึกทักษะฟัง พูด อ่านและเขียนไปพร้อมกัน.

5. สัมฤทธิ์ผล หมายถึง คะแนนด้านวิชาการที่นักเรียนได้รับหลังจากการ
เรียนบทเรียนซ่อมเสริมจบแล้ว

6. นักเรียนกลุ่มที่ 1 หมายถึง นักเรียนที่บกพร่องในการสะกดคำที่เรียน
ซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ

7. นักเรียนกลุ่มที่ 2 หมายถึง นักเรียนที่บกพร่องในการสะกดคำที่เรียน
ซ่อมเสริมด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ

8. นักเรียนที่บกพร่องในการสะกดคำ หมายถึง นักเรียนที่ได้คะแนนจากการ
ทดสอบก่อนการเรียนซ่อมเสริมต่ำกว่าควอไทล์ที่ 1

9. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกมาทั้งลักษณะนิมาน (Positive)
คือความพอใจและนิยมชมชอบ และ ลักษณะนิเสธ (Negative) คือไม่พอใจ ไม่สนใจ
ความคิดเห็นในที่นี้หมายถึงความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มที่ตอบคำถาม
หลังจากจบบทเรียนการสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉพาะครูผู้สอนได้ทราบแนวทาง
วิธีการสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำที่มีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนจะมีความสามารถในการเขียนสะกดคำมากขึ้นกว่าเดิม เพราะการ
ทดลองครั้งนี้เป็นการแก้ไขข้อบกพร่องในเรื่องการเขียนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. การสอนซ่อมเสริมนี้จะเป็นวิธีทางหนึ่งที่สามารถพัฒนาการเรียนการสอน
ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. นักเรียนจะมีเจตคติที่ดีขึ้นต่อวิชาภาษาไทย

5. เป็นแนวทางในการค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับชั้น
มัธยมศึกษาต่อไป